

Сына Твоего Ісуса!“ — Подирь тажъ молитвъ, ся потржило мѣсто-то, на което ся намирали Апостолы-тѣ, и всичкы ся испълнили съ Духа Святаго, мужественно проповѣдували Слово-то Божіе и свидѣлствували за воскресеніе-то на Ісуса Христа.

15 ГЛАВА СІІ.

ПЪРВЕНСТВУЮЩА-ТА ЦЪРКВА.

Множество отъ Евреи-тѣ во Іерусалимъ повѣрвали во Ісуса Христа. Тиѣ живѣяли въ совершенно согласіе помежду си и имали като едно сърдце и едиѣ душѣ, и тѣѣ прѣдставлявали себе истинны ученицы на Ісуса Христа, който е казалъ : „по любовь-тѣ, коѣто ще имате едиѣкъ къмъ другъ, ще вы признаѣтъ за Мои ученицы.“ Тиѣ слушали съ голѣмо вниманіе наставленія-та на Апостолы-тѣ и слѣдовали по нихъ въ точность : ходили всѣкъ день въ църквѣ и молили ся наедно ; събирали ся въ къщи-тѣ да прѣломлявать хлѣбъ и да ся причащавать отъ Тѣло-то и кръвь-тѣ на Ісуса Христа, както е установилъ Той това на Тайнѣ-тѣ Си Вечерѣ съ ученицы-тѣ ; послѣ всичкы наедно пріимали хранѣ въ простотѣ и веселіе сърдечно. Понеже не желаяли никаквы сокровища на земѣ-тѣ, по мыслили само за Царство-то Ісусъ Христово и за вѣченъ животъ, тѣ ся отричали отъ всѣко земно благо. Богаты-тѣ продавали имота си, и пары-тѣ отъ него приносили на Апостолы-тѣ, които гы раздавали на бѣдны-тѣ. Кога число-то на вѣрны-тѣ ся умножило, Апостолы-тѣ нашли за нужно да избержѣтѣ Діаконы, или помощницы на себе си, на които возложили грижѣ-тѣ да ся распорядявать съ общія имотъ и да раздавать хранѣ. Діаконы-тѣ имали такожде позволеніе да проповѣдатъ и да крыщавать. Тѣхъ посвящавали въ това званіе Апостолы-тѣ чрѣзъ возложеніе рѣкъ съ приличны молитвы. А сами-тѣ